

آزمایش، تجربه و سابقه در اسلام اساس انتخاب کار گزاران

گردآورنده و وحدت بخش است نه تفرقه افکن.

در این دوران همگی شاهد هستیم و بودیم که تا وقتی فکر و اندیشه اسلامی در مرحله مبارزه با ظلم و طاغوت است در مبارزین اختلافی نیست یا اگر باشد اندک است ولی همینکه این فکر و اندیشه به پیروزی رسید در مرحله عمل و تشکیل دولت و اجرای آرمانها قرار گرفت اختلافات آغاز میگردد. و یک سوال بزرگ در برابر مسئولین حکومت اسلامی این است که در مورد اختلافات مبارزین مسلمان چه باید بکنند؟ که علی (ع) این سوال را نیز در اینجا پاسخ میدهند که این مسائل را با رجوع به خدا و رسول باید حل نمود. رجوع به خدا و رسول از چه راهی میسر است؟ رجوع بخدا از راه مراجعه به کتاب خدا و اجرای دستورات آسمانی آن و پیروی از محکومات قرآن (نه مناسبات) و رجوع به رسول خدا یعنی پیروی از سنت های وحدت بخش رسول خدا نه سنتهای تفرقه انگیز در این مورد توضیح مختصری داده است. مرحوم

کوتاهی منما و نباید بزرگی و عظمت افراد، باعث بزرگ شمردن کار که چک آنها بشود، و نباید که کوچکی و گمنامی افراد باعث کوچک شمردن کار بزرگ آنها شود.

در شماره های قبل در مورد استفاده صحیح و بجای حاکم اسلامی از دو عنصر «تشویق و توبیخ» اشاره ای داشتیم، امام در این بخش اشاره ظریفی در ادامه آن مطلب دارند که همان تشویق و توبیخ نیز باید بسیار عادلانه باشد، زیرا بسیار طبیعی است که کار بزرگان هر چند کوچک باشد، بزرگ شمرده شود، و کار افراد گمنام هر چند بزرگ باشد، گم و ناشناخته بماند و انطور که باید و شاید مورد تشویق و تقدیر قرار نگیرد و این وظیفه حاکم اسلامی است که قبل از آنکه به «عامل» و کننده بنگرد به «عمل» و کار نگریسته و براساس آن به افراد امتیاز و ترفیع بدهد، سپس حضرت به مشکلات و مسائلی که ممکن است انسان در آنها دچار اشتباه شده و راه حق و درست را از نادرست و ناحق بخوبی نتواند تشخیص دهد پرداخته و می فرماید:

امام علی (ع) راه حل مسائل مشکل و پیچیده و مسائل اختلافی را در رجوع بخدا و رسول یعنی رجوع به کتاب خدا و سنت پیامبر (ص) می دانند و از مالک می خواهند که برای تشخیص و تمیز حق از ناحق، چنین عمل نماید.

شیخ محمد عبده که تذکران خالی از فایده نیست: سنت رسول خدا هه اش وحدت بخش است. ولی روایاتی نقل شده و سنتهایی روایت گردیده که آراء و نظریات در مورد آن مختلف است، پس وقتی خواستی از سنت رسول الله پیروی کنی، از آن قسمتی پیروی کن که در نسبت آن به رسول خدا اختلافی نباشد) پس از این بخش حضرت علی به بیان ویژگی قضات می پردازد. اما اینکه امام ویژه گمی قضات را بعد از خصوصیات بیان شده برای ارتش مطرح میکند

جهاد

در مسائل مشکل و پیچیده و جاهانی که دچار اشتباه می شود، به خدا و رسول مراجعه کن زیرا خداوند در قرآن می فرماید: (ای کسانی که ایمان آورده اید اطاعت از خدا کنید و اطاعت از رسول خدا کنید و از اولی الامر تان، و اگر در مسئله ای اختلاف داشتید آنرا به خدا و رسول برگردانید) پس برگرداندن مسئله بخدا یعنی گرفتن محکومات قرآن و برگرداندن به رسول یعنی گرفتن و پیروی کردن از سنت از که

مقدمه:

در قسمتهای پیشین دستور العمل حضرت علی (ع) به سردار رشیدش مالک اشتر را مورد بررسی مختصر قرار دادیم و محورهای اصلی آن را که به مثابه دستور العمل به تمامی حکومتهای اسلامی و علوی در طول تاریخ می باشد مورد تاکید قرار دادیم که عبارت بودند از «عبودیت»، «نقوی»، «مردم دوستی حقیقی و واقعی» و «دوری از خود محوری»، سپس به تقسیم بندی حضرت از جامعه به دو دسته «عامه» و «خاصه» پرداختیم و مشاهده کردیم که در حکومت اسلامی مورد نظر امام علی (ع) تنها و تنها «عامه» و توده های مردم هستند که پشتوانه اساسی حکومت بشمار می روند و همینان هستند که باید مورد نظر زمامداران اسلامی باشند و حکومت اسلامی باید در اندیشه آنان باشد و دیدیم که از نظر امام علی (ع) «خاصه» و اقلیتهای صاحب قدرت و ثروت، افرادی پرتوقع در موقع راحتی و فراری و نرسو در موقع سختی، و بسیار منمایل به دشمنان اسلام و مسلمین در هر زمان، می باشند، سپس حضرت توده ها و «عامه» را به اقلیتار مختلفی تقسیم فرمودند و بیان داشتند که هیچکدام از این اقلیتار مردم از همدیگر بی نیاز نبوده و بایستی دست بدست هم داده و به برپائی جامعه «عدل» و «قسط» اسلامی بپردازند و در مسائل قبل از ارتش را از نظر امام علی (ع) مورد بررسی قرار دادیم و ضرورت وجودی آن را دیدیم و شرایط افراد نیروهای مسلم و شرایط سران و رهبران آن را مشاهده کردیم.

اکنون به دنباله مطلب از زبان امام علی (ع) می پردازیم:

سپس کار هر یک از آنان را برای خودش بدان و رنج کسی را بدگری نسبت مده و در سر رسید کارهای آنان

و ارتش را در ابتدا ذکر میکند شاید برای این باشد که اگر رزمندگانی نباشند تا بتوانند یک مملکت اسلامی با حد و مرزهای امن درست نمایند دیگر علت وجودی برای قشرهای دیگر جامعه نمی ماند چرا که اگر در کشوری هرج و مرج باشد (بعثت نفوذ اجانب به داخل) و نیروی برای جلوگیری از این اعمال نباشد قاضی و یا قشرهای دیگر کاری نمی توانند انجام دهند چون قدرت اجرایی ندارد. و در نتیجه امام (ع) بعد از بیان معیارهای ارتشیان به ویژه گوی قضاات در اسلام می پردازد و می فرماید:

سبب اختیار کن و برگزین برای حکم و قضاوت بین مردم، بهترین افرادت را، از کسانی که کارها و زیادی آنها برای او سخت نیامده و خصومت ها و نزاعهای مردم او را بد اخلاق نکند و بر لغزش پایداری ننماید و وقتی حق را شناخت تنگ نظری نشان ندهد و به آن بازگردد. و به فهم و دانش اندک اکتفا ننماید تا آخرین اطلاعات در مورد مسئله را بدست آورد و در شبهه ها بیشتر از همه مکث نماید و بیشتر از همه به حجت و دلیل چنگ بزنند.

و کمتر از همه از مراجعات مکرر طرفین دعوا دلتنگ شود و بیشتر از همه برای کشف مسائل صبر و بردباری نشان دهد و بعد از روشن شدن مسئله بیش از همه بر ندهد باشد و به مسئله پایان دهد. از کسانی که با تعریف زیاد سست شده و با تمایزها میل به کسی پیدا نمیکنند و اینان اندکند، سپس به اینان بیشتر رسیدگی نما و نیازمندیهای مادی آنها را بر طرف کن تا احتیاجی بر مردم نداشته باشند و مقام و منزلت آنها را نزد خودت بالا ببر به اندازه ای که هیچیک از نزدیکان تو در آنان طمع نکنند و کسی آنها را پیش تو تباه نسازد. پس در این مسئله بدقت بنگر، این مهم قبل از اسیر دست اشرار بوده و آنان بر اساس هوای نفس خود عمل کرده و از این منصب به طلب دنیایی پرداخته اند.

جهاد

امام علی (ع) در بیان شرایط قضاات و افرادی که به قضاات در بین مردم می نشیند به دو مسئله می پردازد یکی شرایطی که این افراد باید داشته باشند و دیگری طرز رفتاری که حکومت اسلامی با قضاات شایسته باید داشته باشد و در پایان این فصل هم بشتین تاکید را روی این مسئله می نماید، زیرا در قبل از حکومت اسلامی، منصب قضاوت، یکی از بهترین راههای رسیدن به دنیا و هوای نفس بوده است و اکنون مالک اکثر و حکومت اسلامی باید بیشترین توجه را نسبت به این مسئله مبذول دارد امام (ع) در شرایط قاضی حدود ۱۲ شرط بیان می دارد که برای صیغ تک از مسئولین این مقدار شرایط را قابل نبرد و این بعثت حساسیت مسئله و خطیر بودن مقام قضا می باشد. و طبیعی است که وقتی حکومت اسلامی مسئولیتی چنین سنگین را بر عهده افرادی که واجد شرایطی چنان باشند، می گذارد.

سپس به اینها در امور مادی و روزی و وسعت بیخس تا آنان بتوانند، امور خود را اصلاح کنند و از دست اندازی به آنچه زیر دستشان است بی نیاز باشند و این خود حجتی می باشد بر آنان، که اگر با امر تو مخالفت کردند و یا اینکه در امانت رخنه ایجاد کردند.

امام علی (ع) اولین مسئله ای را که در مورد کارگزاران و استانداران اشاره می فرماید، درباره نحوه انتخاب و بکارگیری آنهاست. زیرا بهترین موقعیت برای سوء استفاده افراد مغرض و سودجو همین کارگزاری و استانداری و فرمانداری می باشد. در عین حال بهترین فرصت کار کردن و

حضرت علی (ع) برای قاضی حدود ۱۲ شرط و خصوصیت بیان می کنند که در مورد سایر مسئولین این مقدار شرایط و خصوصیات را بیان نمیکنند و این بیانگر حساسیت مسئله و خطیر بودن مقام قضا در اسلام می باشد.

یکی از مشکل ترین مسائل هم، همین موقعیت است و قدرتمندان جهان، این موقعیت را به نزدیکترین افراد خود می دهند و کاری با صلاحیت و عدم صلاحیت آنها ندارند ولی حضرت علی (ع) از مالک می خواهد که این افراد حتما باید امتحان شده و آزموده شده باشند و هرگز نباید بر اساس روابط در این مورد عمل شوند، و بعد از این مرحله که آزمایش و امتحان است و موضوع امتحان که باید، «صداقت»، «درستکاری» و «شفق» باشد که این خود یک نوع آزمون علی و «رازمدت است آنها بایستی دارای تجربه و سابقه در اسلام باشند و از خانواده خوشنام بوده و شناخته شده باشند. زیرا اگر دارای خانواده صالح و با سابقه در اسلام باشند، از آزمندی و طمع بدور بوده و دارای اخلاق خوب خواهند بود و اگر دارای تجربه باشند، عاقبت امور را خواهند نگریست و سرانجام اعمالشان را خواهند دید و دست به کارهای خام و ناپخته و بی فوادم نخواهند زد. این شرایطی که در مورد کارگزاران گفتیم و بیشتر مطالبی که در این نامه آمده است تا به حال از زبان امام و مسئولین جمهوری اسلامی ایران شنیده ایم ولی در این قسمت خوبست یک یادآوری نسبت به تذکرات مکرر فقیه عالیقدر حضرت آیه الله منتظری بنسبیم که بارها مسئولین را توجه داده اند که در انتخاب کارگزاران دقت نموده و اساس را بقید در صفحه ۷۲

باید به امور مادی آنان رسیدگی نموده و آنان را از این جهت بی نیاز سازد، تا آنان با خیال راحت به انجام مسئولیت بپردازند.

امیرالمومنین علی (ع) پس از بیان لشکریان و قضاات از نظر اسلام به بیان کارگزاران و استانداران پرداخته و درباره شرایط و سگویی انتخاب و برخورد با آنان می پردازد.

پس در کار کارگزاران و عمالت نظر کن و آنها را با آزمایش و امتحان بکار بگذار. و آنها را بر اساس آشنائی و روابط شخصی و از روی خودسری و استبداد بکار نگمار، زیرا بکار گماردن افراد بر اساس روابط شخصی و از روی خودسری نتیجه شتمگری و خیانت است، و برای کارگزاری و استانداری انتخاب کن از اهل تجربه و حیاء، از خانواده های صالح و نیکوکار، و از کسانی که سابقه اسلامی بیش از دیگران دارند، زیرا اینان دارای اخلاق بهتر و اصل و نسب صحیح تربوده و از آزمندی دور می باشند. و بیشتر به عواقب کارها می اندیشند.

خلفای جور اموی و عباسی برای دور نگه داشتن ائمه هدی و پیشوایان حق مردم از سوره مردم به طرق مختلفی اقدام کرده و جور شرعی به هر خار و خاشاکی جگ زدند چنانکه گاهی آنها را می کشتند و با آنها زندانی محوف زندانی میکردند و با آنها

را تحت نظر خودشان قرار میدادند به خیال خام خود نور شهادت را خاموشی کند غافل از آنکه خداوند خود حافظ و رساننده این نور است و آنها در ادامه همین شیوه بود که امام حسن عسکری (ع) امام یازدهم شیعیان و ذریه پاک پیامبر اکرم (ص) را در پادگان

زندانی نموده و بالاخره او را شهید کردند و ما شهادت این الگویی عظیم انسانیت را به عموم مسلمین جهان بویژه امت شهید پرور ایران و نایب فرزند گرامیش تسلیم عرض می کنیم

اساس پیشرفت...

نمیدهد که در این کشورها باقی بماند و در زمینهای غصبی باقی بماند، اگر شما با هم متحد بشوید. اکنون که باهم اختلاف دارید اسرائیل فریاد میزند که هیچ قدرتی نمیتواند برای اینکه او پشتوانه اش امریکاست و ملت های ما پشتوانه شان خداست چه شده است که شما جبهه گیری میکنید میدانید که این جبهه گیریها برای شما نفعی ندارد بلکه ضرر دارد. اسلام از شما وحدت میخواهد اسلام از شما اتحاد میخواهد اعتصام به «حبل الله» میخواهد چرا باهم اعتصام به حبل الله نمیکنید؟ و هر کس به یک سیاست، یا شرق و یا غرب متوجه شده است؟ بیاید و دست از این کارها بردارید و همه باهم متحد شوید و همه باهم برادر شوید همانطور که خدای تبارک و تعالی فرموده است که مؤمنین برادر هستند برادر باهم باشید و دست رد به سینه مخالفان اسلام بریزید و مطمئن باشید که اگر باهم متحد بشوید پیروز هستید و هیچ قوه شرقی و غربی نمیتواند بر شما حکومت کند من از خدای تبارک و تعالی وحدت کلمه مسلمین، آشناسدن سران مسلمین به احکام اسلام، آشنا شدن به مصالح مسلمین را خواستارم و توفیق همه را از خدای تبارک و تعالی امیدوارم و توفیق شما برادران که در نهضت سواداموری هستید از خدای تبارک و تعالی خواستارم. والسلام علیکم و رحمت الله...

برهان نظم بر...

است می گوید ما تجربه نکردیم، شاید بشود جهانی خلق کرد که از این نظام برتر و عالی تر باشد و از کجا می گویند که این نظام احسن است ناظم آن کاملترین ناظم ها است تنها میتوان گفت که این عالم نظام دارد و سازنده آن باشعور است اما دلیل به نظام «احسن» بعنوان عالیترین کمال خدا نمی توان گرفت. ادامه دارد

آزمایش، تجربه و....

برایمان و تجربه و کاردانی افراد بگذارند و از دخالت دادن «روابط» گروهی و شخصی پرهیز نمایند... بدان امید که فرمایشات مولا علی (ع) را نصب العین قرار داده و از رهنمودهای امام و یاران دانشمندش استفاده کرده و در مسیر هر چه بهتر فهمیدن و اجراء نمودن قوانین رهانی بخش اسلام و تشیع کوشا باشیم. ادامه دارد

اطلاعیه دفتر مرکزی جهاد سازندگی - بخش خارج از کشور بمناسبت هفته وحدت

بسم الله الرحمن الرحيم

عکس العمل جاهلانه شیوخ فاسد و وابسته به دربار آل سعود نیست به دعوت جهانی و وحدت افرین حضرت آیت الله منتظری بدنیال اعلان هفته وحدت یادآور عمق فاجعه در حکومت حکامی است که در ضرب زدن به اسلام و مسلمین گوی سبقت را از راهبان شیطان بزرگ زبده اند. با توجه به تاکید امام امت در هر چه با شکوه تر برگزار کردن این ایام ولایتی به این دعوت جهانی باز دیگر به توبه خود توجه همه قشرها و گروههای مسلمان و متعهد انقلابی سراسر جهان را به اهمیت موضوع جلب نموده و بخصوص از انجمنهای اسلامی در خارج از کشور برای انتقال این پیام به دیگران مدد می طلبیم.

تأمین علوفه...

علوفه خشک چندان مفید نمی باشد. زیرا خشک شدن علوفه در مقابل آفتاب باعث میشود قسمت زیادی از مواد غذایی و طبیعی خود را از دست بدهد. ذخیره علوفه برای زمستان و یا تهیه مواد غذایی با کیفیت و کمیت خوب و متناسب برای احشام نیاز به انبارهای مخصوصی که سیلو نامیده میشود، دارد. سیلو کلمه ای است که برای منظوره های مختلفی بکار می رود. سیلو برای ذغال سنگ، سیلو برای غلات، سیلو برای نباتات علوفه ای.

سیلو با اهمیت خاصی که دارد یکی از طرق ذخیره نگهداری علوفه بصورت متناسب و سالم می باشد و برای تغذیه دام یا برای کمبود علوفه ارزش بسیاری دارد. سیلو در قدیم فقط برای ذخیره و نگهداری غلات مورد استفاده قرار می گرفته است، ولی اخیرا معنی و مفهوم وسیعتری پیدا نموده است. در اینجا منظور از سیلو کردن ذخیره و نگهداری انواع نباتات علوفه ای سبز و یا سائز فراورده های فرعی غذایی جهت تغلیف دام می باشد. در مناطق سرد با بارندگی زیاد و رطوبت بیش از حد که امکان تهیه علوفه تازه برای احشام وجود ندارد، بیشتر متوسل به سیلو کردن مواد غذایی می شوند. بعبارت دیگر سیلو محلی است که علوفه سبزی یا فراورده های فرعی غذایی دام در آن برای مدت مبعی ذخیره گردیده، پس از آماده شدن مورد استفاده تغذیه دام قرار می گیرد.

سیلو دارای انواع مختلفی می باشد که هر یک برای منظور خاصی بکار می رود و انتخاب نوع آن بوضع جغرافیایی محل و میزان توانائی مالی شخص تولید کننده علوفه بستگی خواهد داشت. برای ساختن سیلو می توان از بلوکهای سیمانی - چوب - آجر و یا در مورد سیلوهای زیرزمینی از طبقات مختلف خاک بعنوان دیواره های سیلو استفاده کرد. با توجه به اینکه فصل سیلو کردن، بهار و تابستان می باشد مطالب مربوط به ساختن سیلو، و نحوه پر کردن آنها را به فصل زمان مناسب واگذار می کنیم.

بمید سزنگونی استلکبار جهانی به سرکردگی آمریکا و اسلام و فرقه بد رهبر انقلاب و شهدای اسلام. دفتر مرکزی جهاد سازندگی - بخش خارج از کشور